

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2002

N:o 458—464

SISÄLLYS

N:o		Sivu
458	Laki tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamisesta	3039
459	Laki yksityisyyden suojasta televiestinnässä ja teletoiminnan tietoturvasta annetun lain muuttamisesta	3047
460	Laki kuluttajansuojalain 2 luvun muuttamisesta	3048
461	Laki sopimattomasta menettelystä elinkeinotoiminnassa annetun lain muuttamisesta	3049
462	Valtioneuvoston asetus rajavartiolaitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta .	3050
463	Valtioneuvoston asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta	3052
464	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksista	3054

N:o 458

Laki

tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

2 §

Soveltamisala ja määritelmät

Tietoyhteiskunnan palvelu

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamiseen liittyvistä seikoista, erityisesti palvelujen tarjoamisen vapaudesta, palvelun tarjoajien velvollisuudesta antaa tietoja, sopimusta koskevien muutovaatimusten täyttämisestä sähköisesti sekä välittäjänä toimivien palvelun tarjoajien vastuuvapaudesta.

Tietoyhteiskunnan palvelulla tarkoitetaan tässä laissa palvelua, joka toimitetaan:

1) etäpalveluna eli ilman, että osapuolet ovat yhtä aikaa läsnä;

2) sähköisesti eli lähettämällä ja vastaanottamalla palvelu tietoja sähköisesti käsittelevien laitteiden tai tietojen säilytyksen avulla ja siten, että palvelun lähettämiseen, siirtoon ja vastaanottamiseen käytetään yksinomaan johtimia, radioyhteyttä, optisia laitteita tai muita sähkömagneettisia laitteita;

HE 194/2001
TaVM 4/2002
EV 44/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (300L0031); EYVL N:o L 178, 17.7.2000, s. 1

- 3) palvelun vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä tapahtuvana tiedonsiirtona; ja
4) tavallisesti vastiketta vastaan.

3 §

Muut määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *palvelun tarjoajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa tietoyhteiskunnan palvelun;

2) *sijoittautumisvaltiolla* valtiota, jossa palvelun tarjoaja tosiasiallisesti harjoittaa taloudellista toimintaa pysyvässä sijoittautumispaikassa;

3) *palvelun vastaanottajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää tietoyhteiskunnan palveluja ammatillisiin tai muihin tarkoituksiin, erityisesti etsiäkseen tietoa tai saattaakseen sen saataville;

4) *säännellyllä ammatilla* vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY 1 artiklan d kohdassa ja mainittua direktiiviä täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 92/51/ETY 1 artiklan f kohdassa tarkoitettua ammattia;

5) *yhteensovitetulla alalla* oikeusjärjestykseen sisältyviä vaatimuksia, joita palvelun tarjoajan on noudatettava toimintansa aloittaessaan ja sitä jatkaessaan, kuten vaatimuksia, jotka koskevat:

a) pätevyyttä, lupaa, rekisteröintiä tai viranomaiselle tehtäviä ilmoituksia;

b) menettelytapoja, mainontaa ja muuta markkinointia, palvelun laatua ja sisältöä, sopimuksia tai palvelun tarjoajan vastuuta.

4 §

Soveltamisalan rajoitukset

Tätä lakia ei sovelleta:

- 1) verotukseen;
2) yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liik-

kuvuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY sekä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY soveltamisalaan kuuluviin kysymyksiin;

3) julkisten notaarien ja vastaavien ammatinharjoittajien sellaisiin toimiin, joihin sisältyy julkisen vallan käyttämistä;

4) oikeudenkäyntiasiamiehen tai oikeudenkäyntiavustajan toimiin oikeudenkäynnissä;

5) vastikkeelliseen arpajaistointaan.

Tämän lain 5 ja 6 §:ää ei sovelleta:

1) tekijänoikeuteen, lähioikeuksiin, teollisoikeuksiin eikä oikeuksiin, joita tarkoitetaan puolijohdetuotteiden piirimallien oikeudellisesta suojasta annetussa neuvoston direktiivissä 87/54/ETY ja tietokantojen oikeudellisesta suojasta annetussa neuvoston direktiivissä 96/9/EY;

2) sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun silloin, kun jäsenvaltio on soveltanut liikkeeseenlaskijaan jotakin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/46/EY 8 artiklan 1 kohdassa säädetyistä poikkeuksista;

3) arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yhteissijoitusyrityksen osuuksien mai-
nontaan;

4) sijoittautumisvapauten, vakuutusten vapaaseen tarjontaan ja vakuutus sopimukseen sovellettavaan lakiin liittyviin kysymyksiin, joista säädetään neuvoston toisen vahinkovakuutusdirektiivin 88/357/ETY 7 ja 8 artiklassa, neuvoston toisen henkivakuutusdirektiivin 90/619/ETY 4 artiklassa, neuvoston kolmannen vahinkovakuutusdirektiivin 92/49/ETY 30 artiklassa ja IV osastossa sekä neuvoston kolmannen henkivakuutusdirektiivin 92/96/ETY IV osastossa;

5) osapuolten vapauten valita sopimukseen sovellettava laki;

6) sopimusvelvoitteisiin kuluttajasopimuksissa;

7) kiinteistön sijaintivaltion lain pakotta-
viin säännöksiin sopimuksen muodosta sil-
loin, kun sopimuksella luodaan tai siirretään
oikeus kiinteistöön;

8) ei-toivotun kaupallisen sähköpostivies-
tinnän sallittavuuteen.

2 luku

Tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamisen vapaus

5 §

Palvelun tarjoamisen vapaus

Toiseen Euroopan talousalueeseen kuulu-
vaan valtioon sijoittautuneelle palvelun tar-
joajalle ei saa asettaa yhteensovitetuun alaan
kuuluvia vaatimuksia, jotka rajoittavat tieto-
yhteiskunnan palvelujen tarjoamista Suomes-
sa. Tuomioistuimien tai muu toimivaltainen vi-
ranomainen saa kuitenkin erikseen säädetty-
jen toimivaltuuksiensa mukaisesti rajoittaa
tietyin palvelun tarjoamista, jos:

1) rajoitus on tarpeen yleisen järjestyksen
tai turvallisuuden ylläpitämiseksi, kansanter-
veyden suojelemiseksi taikka kuluttajien suo-
jaamiseksi;

2) rajoitus kohdistuu palveluun, joka va-
hingoittaa 1 kohdassa tarkoitettuja tavoitteita
tai saattaa vakavasti vaarantaa niiden saavut-
tamisen; ja

3) rajoitus on oikeassa suhteessa tavoitteen
nähden.

Rajoitusta ei saa toteuttaa ennen kuin
palvelun tarjoajan sijoittautumisvaltiota on
pyydetty ryhtymään asiassa toimenpiteisiin,
mutta sijoittautumisvaltio ei ole toteuttanut
toimenpiteitä tai toimenpiteet eivät ole olleet
riittäviä. Lisäksi rajoituksesta on ennen sen
toteuttamista ilmoitettava Euroopan yhteisö-
jen komissiolle ja palvelun tarjoajan sijoit-
tautumisvaltiolle.

Kiireellisissä tapauksissa rajoitus voidaan
toteuttaa sen estämättä, mitä 2 momentissa
säädetään. Euroopan yhteisöjen komissiolle ja
palvelun tarjoajan sijoittautumisvaltiolle on
viipymättä ilmoitettava rajoituksesta ja syistä,
joiden vuoksi tapaus on katsottu kiireelliseksi.

Mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, ei
sovelleta rikostutkinnassa eikä käsiteltäessä
asiaa tuomioistuimissa.

6 §

Suomen lain noudattaminen

Suomen toimivaltaisten viranomaisten on
valvottava, että Suomeen sijoittautuneet pal-
velun tarjoajat noudattavat yhteensovitetulla
alalla Suomen lakia myös silloin, kun palve-
lujen tarjonta kohdistuu yksinomaan tai pää-
asiassa toiseen Euroopan talousalueeseen
kuuluvaan valtioon.

3 luku

Tiedonantovelvollisuus sekä sähköiset tilaukset ja sopimukset

7 §

Yleinen tiedonantovelvollisuus

Sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään
tiedonantovelvoitteista, palvelun tarjoajan on
pidettävä ainakin seuraavat tiedot palvelun
vastaanottajien ja viranomaisten saatavilla
helposti, välittömästi ja jatkuvasti:

1) palvelun tarjoajan nimi, maantieteellinen
osoite sijoittautumisvaltiossa, sähköpostiosoite
sekä sellaiset muut yhteystiedot, joiden
avulla palvelun tarjoajaan voidaan saada
yhteys nopeasti, suoraan ja tehokkaasti;

2) mihin kaupparekisteriin tai muuhun
vastaavaan julkiseen rekisteriin palvelun tar-
joaja mahdollisesti on merkitty sekä palvelun
tarjoajan yritys- ja yhteisötunnus tai muu
vastaava tunniste kyseisessä rekisterissä;

3) asianomaisen valvontaviranomaisen yh-
teystiedot, jos toiminnan harjoittaminen edel-
lyttää lupaa tai rekisteröintiä;

4) arvonlisäverotunniste, jos palvelun tar-
joaja harjoittaa arvonlisäveron alaista toimin-
taa.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään,
säännellyn ammatin harjoittajan on pidettävä
saatavilla seuraavat tiedot:

1) ammattialajärjestö tai vastaava yhteisö,
johon palvelun tarjoaja kuuluu;

2) ammattinimike sekä jäsenvaltio, jossa se
on myönnetty;

3) maininta sijoittautumisvaltiossa sovel-
lettavista ammatillisista säännöistä sekä siitä,
missä ja miten ne ovat saatavilla.

Jos tietoyhteiskunnan palvelua tarjottaessa annetaan tietoja tavaroiden tai palvelujen hinnoista, ne on annettava selkeästi ja yksiselitteisesti. Tiedoista on käytävä ilmi, sisältyvätkö vero ja toimituskulut hintaan. Kulutushyödykkeen hinnan ilmoittamisesta säädetään erikseen.

8 §

Tiedonantovelvollisuus tilausta tehtäessä

Sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään tiedonantovelvoitteista, palvelun tarjoajan on ennen kuin palvelun vastaanottaja tekee tilauksen pidettävä tämän saatavilla selkeät ja ymmärrettävät tiedot ainakin seuraavista seikoista:

- 1) sopimuksen teon tekniset vaiheet;
- 2) tallentaako palvelun tarjoaja tehdyn sopimuksen ja onko se toisen osapuolen saatavilla;
- 3) tekniset keinot, joilla voidaan tunnistaa ja korjata syöttövirheet ennen tilauksen tekemistä;
- 4) kielet, joilla sopimus voidaan tehdä;
- 5) palvelun tarjoajan noudattamat asiaa koskevat käytännesäännöt sekä missä ja miten ne ovat sähköisesti saatavilla.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta sopimukseen, jotka tehdään käyttäen yksinomaan sähköpostia tai vastaavaa henkilökohtaista viestintätapaa. Sopimuksella saadaan poiketa 1 momentin säännöksistä, jollei osapuolena ole kuluttaja.

9 §

Sopimusehtojen toimittaminen

Palvelun tarjoajan on toimitettava sopimusehdot palvelun vastaanottajan saataville siten, että vastaanottaja voi tallentaa ja toisintaa ne.

10 §

Tilaus ja vastaanottoilmoitus

Jos tilaus tehdään teknisiä keinoja käyttäen, palvelun tarjoajan on viivytyksettä sähköisesti ilmoitettava tilauksen vastaanottamisesta. Vastaanottoilmoitusta ei tarvitse toimittaa, jos

tilattu hyödyke toimitetaan viivytyksettä sähköisesti.

Palvelun tarjoajan on asetettava palvelun vastaanottajan käyttöön asianmukaiset, tehokkaat ja helppokäyttöiset tekniset keinot, joiden avulla vastaanottaja voi tunnistaa ja korjata syöttövirheet ennen tilauksen tekemistä.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta sopimukseen, jotka tehdään käyttäen yksinomaan sähköpostia tai vastaavaa henkilökohtaista viestintätapaa. Sopimuksella saadaan poiketa 1 ja 2 momentin säännöksistä, jollei osapuolena ole kuluttaja.

11 §

Vastaanottamisen ajankohta

Edellä 10 §:ssä tarkoitettu tilaus ja vastaanottoilmoitus katsotaan vastaanotetuksi, kun se on sen osapuolen käytettävissä, jolle se on osoitettu.

12 §

Sopimusta koskevien muotovaatimusten täyttäminen sähköisesti

Jos sopimus on lain mukaan tehtävä kirjallisesti, vaatimuksen täyttää myös sellainen sähköinen sopimus, jonka sisältöä ei voida yksipuolisesti muuttaa ja joka säilyy osapuolten saatavilla. Jos sopimus on lain mukaan allekirjoitettava, sovelletaan, mitä sähköisistä allekirjoituksista erikseen säädetään. Mitä tässä momentissa säädetään, koskee vastavasti sopimussuhteeseen liittyviä osapuolten ilmoituksia ja muita toimenpiteitä, joiden on lain mukaan oltava kirjallisia tai allekirjoitettuja.

Jos sopimukseen liittyvä ilmoitus on lain mukaan toimitettava todisteellisesti, vaatimus voidaan täyttää myös sellaisella sähköisellä menetelmällä, jonka avulla voidaan näyttää vastaanottajan saaneen ilmoituksen.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta kiinteistön kauppaa tai muuta luovutusta koskevaan sopimukseen eikä perhetai jäämistöoikeudelliseen sopimukseen.

4 luku

Välittäjinä toimivien palvelun tarjoajien vastuuvapaus

13 §

Vastuuvapaus tiedonsiirto- ja verkkoyhteyspalveluissa

Kun tietoyhteiskunnan palvelu muodostuu palvelun vastaanottajan toimittamien tietojen siirrosta viestintäverkossa tai verkkoyhteyden tarjoamisesta, palvelun tarjoaja ei ole vastuussa siirrettyjen tietojen sisällöstä tai välittämisestä, jos hän:

- 1) ei ole siirron alkuunpanija;
- 2) ei valitse siirron vastaanottajaa; eikä
- 3) valitse eikä muuta siirrettäviä tietoja.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun siirtoon tai yhteyden tarjoamiseen liittyvät toiminnot käsittävät siirrettyjen tietojen automaattisen, tilapäisen ja lyhytaikaisen tallentamisen siltä osin kuin tallentamisessa on kysymys yksinomaan siirron suorittamisesta eikä tallentamisen kesto ylitä siirtoon tarvittavaa kohtuullista aikaa.

14 §

Vastuuvapaus tallennettaessa tietoja välimuistiin

Kun tietoyhteiskunnan palvelu muodostuu palvelun vastaanottajan toimittamien tietojen siirrosta viestintäverkossa, palvelun tarjoaja ei ole vastuussa tietojen sisällöstä tai välittämisestä sellaisen automaattisen, tilapäisen ja lyhytaikaisen tallennuksen osalta, jonka yksinomaaisena tarkoituksena on tehostaa tietojen siirtämistä edelleen muille palvelun vastaanottajille heidän pyynnöstään, jos hän:

- 1) ei muuta tietoja;
- 2) noudattaa tietoihin pääsyä koskevia ehtoja;
- 3) noudattaa tiedon päivitystä koskevia sääntöjä, jotka on määritelty toimialalla laajalti hyväksytyllä ja käytetyllä tavalla;
- 4) ei puutu toimialalla laajalti hyväksytyn ja käytetyn teknologian lailliseen käyttöön saadakseen tietoja tallennetun tiedon käytöstä; ja

5) toimii viipymättä tallentamansa tiedon poistamiseksi tai sen saannin estämiseksi saatuaan tosiasiallisesti tietoonsa, että tieto on poistettu sieltä, missä se alun perin verkossa oli, tai että sen saanti on estetty taikka että tuomioistuimien tai muu toimivaltainen viranomaisen on määrännyt poistamaan tiedon tai estämään sen saannin.

15 §

Vastuuvapaus tietojen tallennuspalveluissa

Kun tietoyhteiskunnan palvelu käsittää palvelun vastaanottajan (*sisällön tuottaja*) toimittamien tietojen tallentamisen tämän pyynnöstä, palvelun tarjoaja ei ole vastuussa tallennettujen tietojen sisällöstä tai välittämisestä, jos hän toimii viipymättä tallentamansa tiedon saannin estämiseksi:

1) saatuaan tietoonsa sitä koskevan tuomioistuimen määräyksen taikka, jos kysymyksessä on tekijänoikeuden tai lähioikeuden loukkaaminen, saatuaan 22 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen;

2) saatuaan muuten tosiasiallisesti tietoonsa, että tallennettu tieto on ilmeisesti rikoslain (39/1889) 11 luvun 8 §:n tai 17 luvun 18 §:n vastainen.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos sisällön tuottaja toimii palvelun tarjoajan johdon tai valvonnan alaisena.

16 §

Tiedon saannin estoa koskeva määräys

Tuomioistuin voi virallisen syyttäjän tai tutkinnanjohtajan hakemuksesta taikka sen hakemuksesta, jonka oikeutta asia koskee, määrätä 15 §:ssä tarkoitetun palvelun tarjoajan sakon uhalla estämään tallentamansa tiedon saannin, jos tieto on ilmeisesti sellainen, että sen sisällön pitäminen yleisön saatavilla tai sen välittäminen on säädetty rangaistavaksi tai korvausvastuun perusteeksi. Tuomioistuimen on käsiteltävä hakemus kiireellisesti. Hakemusta ei voida hyväksyä varaamatta palvelun tarjoajalle ja sisällön tuottajalle tilaisuutta tulla kuulluksi, paitsi jos kuulemista ei voida toimittaa niin nopeasti kuin asian kiireellisyys välttämättä vaatii.

Tuomioistuimen määräys on annettava tiedoksi myös sisällön tuottajalle. Jos sisällön tuottaja on tuntematon, tuomioistuin voi määrätä palvelun tarjoajan huolehtimaan tiedoksiannosta.

Määräys raukeaa, jollei sen kohteena olevan tiedon sisältöön tai välittämiseen perustuvasta rikoksesta nosteta syytettä tai, milloin kysymys on korvausvastuusta, panna vireille kannetta kolmen kuukauden kuluessa määräyksen antamisesta. Tuomioistuin voi virallisen syyttäjän, asianomistajan tai asianosaisen edellä tarkoitettuna määräaikaana esittämästä vaatimuksesta pidentää tätä määräaikaa enintään kolmella kuukaudella.

Palvelun tarjoajalla ja sisällön tuottajalla on oikeus hakea määräyksen kumoamista siinä tuomioistuimessa, jossa määräys on annettu. Määräyksen kumoamista koskevan asian käsittelyssä noudatetaan hakemusasioiden käsittelystä yleisessä alioikeudessa annettua lakia (307/1986). Tuomioistuin huolehtii kuitenkin tarpeellisista toimenpiteistä virallisen syyttäjän kuulemiseksi. Kumoamista on haettava 14 päivän kuluessa siitä, kun hakija on saanut tiedon määräyksestä. Tietoa ei saa saattaa uudelleen saataville kumoamista koskevan asian käsittelyn ollessa vireillä, ellei asiaa käsittelevä tuomioistuin toisin määrää. Myös virallisella syyttäjällä on oikeus hakea muutosta päätökseen, jolla määräys on kumottu.

17 §

Toimivaltainen tuomioistuin

Edellä 16 §:ssä tarkoitettu hakemus käsitellään palvelun tarjoajan kotipaikan käräjäoikeudessa. Hakemus voidaan kuitenkin aina käsitellä myös Helsingin käräjäoikeudessa. Käräjäoikeus on päätösvaltainen myös, kun siinä on yksin puheenjohtaja.

18 §

Sisällön tuottajan oikeusturva

Jos palvelun tarjoaja on estänyt tiedon saannin 15 §:n 1 momentin 2 kohdan nojalla, hänen on viipymättä ilmoitettava siitä sisällön tuottajalle kirjallisesti tai sähköisesti siten,

että ilmoituksen sisältöä ei voida yksipuolisesti muuttaa ja että se säilyy osapuolten saatavilla. Ilmoituksessa on mainittava eston syy sekä tieto sisällön tuottajan oikeudesta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi. Ilmoitus on tehtävä sisällön tuottajan äidinkielellä, suomeksi tai ruotsiksi. Ilmoitus voidaan tehdä myös sisällön tuottajan kanssa sovitulla muulla kielellä.

Sisällön tuottajalla on oikeus saattaa estoa koskeva asia 17 §:ssä tarkoitetun tuomioistuimen käsiteltäväksi 14 päivän kuluessa siitä, kun hän on saanut 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen. Estoa koskevan asian käsittelyssä noudatetaan, mitä 16 §:n 4 momentissa säädetään.

19 §

Palvelun tarjoajan velvollisuus ryhtyä toimiin viranomaisen päätöksen toteuttamiseksi

Mitä 13—15 §:ssä säädetään palvelun tarjoajan vastuuvapaudesta, ei vaikuta palvelun tarjoajan velvollisuuteen muun lain nojalla ryhtyä tarvittaviin toimiin tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen määräyksen tai päätöksen toteuttamiseksi.

5 luku

Ilmoitusmenettely

20 §

Tekijänoikeutta tai lähioikeutta loukkaavan aineiston saannin estäminen

Tekijänoikeuden haltija tai hänen edustajansa voi vaatia 15 §:ssä tarkoitettua palvelun tarjoajaa estämään tekijänoikeutta loukkaavan aineiston saannin siten kuin tässä pykälässä ja 22—24 §:ssä säädetään. Sama koskee lähioikeuden haltijaa ja hänen edustajansa, jos kysymys on tällaista oikeutta loukkaavasta aineistosta.

Vaatimus on esitettävä ensin sille sisällön tuottajalle, jonka toimittamaa aineistoa vaatimus koskee. Jos sisällön tuottajaa ei voida tunnistaa tai jos hän ei viipymättä poista aineistoa tai estä sen saantia, vaatimus voidaan tehdä palvelun tarjoajalle 22 §:ssä säädettyllä ilmoituksella.

21 §

Palvelun tarjoajan yhteyspiste

Palvelun tarjoajan on ilmoitettava yhteyspiste, jonne 22 §:ssä tarkoitettu ilmoitus ja 23 §:ssä tarkoitettu vastine voidaan toimittaa. Yhteyspisteen yhteystietojen on oltava saatavilla helposti ja jatkuvasti.

22 §

Ilmoituksen muoto ja sisältö

Ilmoitus on tehtävä kirjallisesti tai sähköisesti siten, että ilmoituksen sisältöä ei voida yksipuolisesti muuttaa ja että se säilyy osapuolten saatavilla. Ilmoituksessa on oltava:

- 1) ilmoituksen tekijän nimi ja yhteystiedot;
 - 2) yksilöitynä se aineisto, jonka saannin estämistä vaaditaan, sekä selvitys aineiston sijainnista;
 - 3) ilmoituksen tekijän vakuutus siitä, että se aineisto, jota vaatimus koskee, on hänen vilpittömän käsityksensä mukaan lainvastaisesti saatavilla viestintäverkossa;
 - 4) tieto siitä, että ilmoituksen tekijä on tuloksetta esittänyt vaatimuksensa sisällön tuottajalle tai että sisällön tuottajaa ei ole voitu tunnistaa;
 - 5) ilmoituksen tekijän vakuutus siitä, että hän on tekijänoikeuden tai lähioikeuden haltija taikka oikeutettu toimimaan oikeudenhaltijan puolesta;
 - 6) ilmoituksen tekijän allekirjoitus.
- Ilmoitus, joka ei täytä 1 momentissa säädettyjä vaatimuksia, on tehoton. Jos ilmoituksen puutteet koskevat yksinomaan 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja, palvelun tarjoajan on kuitenkin ryhdyttävä kohtuullisiin toimiin ilmoituksen tekijän tavoittamiseksi ja ilmoitettava tälle havaitsemansa puutteet.

23 §

Ilmoitus sisällön tuottajalle ja vastine

Palvelun tarjoajan on viipymättä ilmoitettava sisällön tuottajalle tämän toimittaman aineiston saannin estämisestä sekä toimitettava sisällön tuottajalle jäljennös ilmoituksesta, jonka perusteella esto on tehty.

Jos sisällön tuottaja katsoo eston olevan perusteeton, hän voi saada aineiston palautetuksi toimittamalla ilmoituksen tekijälle vastineen kirjallisesti tai 22 §:ssä säädetyllä tavalla sähköisesti 14 päivän kuluessa ilmoituksesta tiedon saatuaan. Jäljennös vastineesta on toimitettava palvelun tarjoajalle. Vastineessa on oltava:

- 1) sisällön tuottajan nimi ja yhteystiedot;
- 2) ne tosiseikat ja muut syyt, joiden nojalla esto katsotaan perusteettomaksi;
- 3) yksilöityinä se aineisto, jonka esto katsotaan perusteettomaksi;
- 4) sisällön tuottajan allekirjoitus.

24 §

Aineiston palauttaminen

Jos 23 §:ssä säädetty vaatimukset täyttävä vastine on määräajassa toimitettu, palvelun tarjoaja ei saa estää vastineessa yksilöidyn aineiston palauttamista ja sen pitämistä saatavilla, ellei palvelun tarjoajan ja sisällön tuottajan välisestä sopimuksesta taikka tuomioistuimen tai muun viranomaisen määräyksestä tai päätöksestä johdu muuta.

25 §

Korvausvelvollisuus

Joka antaa väärän tiedon 22 §:ssä tarkoitettussa ilmoituksessa tai 23 §:ssä tarkoitettussa vastineessa, on velvollinen korvaamaan siitä aiheutuvan vahingon. Korvausvelvollisuutta ei kuitenkaan ole tai sitä voidaan sovitella, jos tiedon antaneella oli ollut perusteltua aihetta olettaa tietoa oikeaksi tai jos väärällä tiedolla oli vain vähäinen merkitys ilmoituksen tai vastineen koko sisältö huomioon ottaen.

6 luku

Valvonta ja seuraamukset

26 §

Valvonta ja valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus

Tämän lain 7—10 ja 21 §:n noudattamista valvoo Viestintävirasto. Lain 7—10 §:n nou-

dattamisen valvonnasta on lisäksi voimassa, mitä kuluttajansuojalaissa (38/1978) säädetään kuluttaja-asiamiehen valvontavallasta. Viestintäviraston ja kuluttaja-asiamiehen on oltava tarkoituksenmukaisessa yhteistyössä keskenään.

Palvelun tarjoajan on salassapitosäännösten estämättä pyynnöstä annettava Viestintävirastolle valvontaa varten tarpeelliset tiedot. Kuluttaja-asiamiehen oikeudesta saada tietoja säädetään Kuluttajavirastosta annetussa laissa (1056/1998).

27 §

Hallinnolliset pakkokeinot

Jos palvelun tarjoaja laiminlyö 7—10 §:ssä, 21 §:ssä tai 26 §:n 2 momentissa säädetyn velvollisuuden, Viestintävirasto voi

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

kehottaa palvelun tarjoajaa täyttämään sen määräajassa. Viestintävirasto voi asettaa kehotuksen tehosteeksi uhkasakon siten kuin uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

Jos palvelun tarjoaja rikkoessaan 7—10 §:n säännöksiä menettelee myös kuluttajansuojalain säännösten vastaisesti, pakkokeinoista on voimassa, mitä niistä erikseen säädetään.

7 luku

Voimaantulo

28 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 459

L a k i

yksityisyyden suojasta televiestinnässä ja teletoiminnan tietoturvasta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään yksityisyyden suojasta televiestinnässä ja teletoiminnan tietoturvasta 22 päivänä huhtikuuta 1999 annettuun lakiin (565/1999) uusi 21 a § seuraavasti:

21 a §

Suoramarkkinoinnin tunnistettavuus

Harjoitettaessa suoramarkkinointia sähköpostitse ilman tilaajan ennakolta antamaa

lupaa on sähköpostiviesti voitava heti sitä vastaanotettaessa selvästi ja yksiselitteisesti tunnistaa markkinoinniksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

HE 194/2001
TaVM 4/2002
EV 44/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (300L0031); EYVL N:o L 178, 17.7.2000, s. 1

2 420301/72

N:o 460

L a k i

kuluttajansuojalain 2 luvun muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 20 päivänä tammikuuta 1978 annetun kuluttajansuojalain (38/1978) 2 lukuun uusi
1 a ja 4 b § seuraavasti:

2 luku

Markkinoinnin sääntely

1 a §

Markkinoinnista on käytävä selkeästi ilmi sen kaupallinen tarkoitus sekä se, kenen lukuun markkinointi toteutetaan.

4 b §

Jos markkinointiin liittyy arvontoja, yleisökilpailuja tai pelejä, niihin osallistumisen ehtojen on oltava selkeitä ja ymmärrettäviä sekä helposti saatavilla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

HE 194/2001
TaVM 4/2002
EV 44/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (300L0031); EYVL N:o L 178, 17.7.2000, s. 1

N:o 461

L a k i

sopimattomasta menettelystä elinkeinotoiminnassa annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään sopimattomasta menettelystä elinkeinotoiminnassa 22 päivänä joulukuuta 1978 annetun lain (1061/1978) 1 §:ään uusi 2 momentti ja 3 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §

Markkinoinnista on käytävä selkeästi ilmi sen kaupallinen tarkoitus sekä se, kenen lukuun markkinointi toteutetaan.

kylkiäisiä tai muita erityisiä etuja tai jos markkinointiin liittyy arvontoja, yleisökilpailuja tai pelejä, etujen saamista tai arvontoihin, kilpailuihin ja peleihin osallistumista koskevien ehtojen on oltava selkeitä ja ymmärrettäviä sekä helposti saatavilla.

3 §

Jos markkinoinnissa tarjotaan alennuksia,

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

HE 194/2001
TaVM 4/2002
EV 44/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (300L0031); EYVL N:o L 178, 17.7.2000, s. 1

N:o 462

Valtioneuvoston asetus**rajavartiolaitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, *muutetaan* rajavartiolaitoksesta 2 päivänä maaliskuuta 2000 annetun valtioneuvoston asetuksen (269/2000) 3 §:n 3 momentti, 6 §:n 1 momentti, 22 §:n 1 momentin 1 kohta sekä 32 ja 50 §, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 3 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 22 §:n 1 momentin 1 kohta asetuksessa 496/2000 ja 32 § osaksi viimeksi mainitussa asetuksessa, seuraavasti:

3 §

Rajavartiolaitoksen kokoonpano

Rajavartiolaitoksen esikuntaan kuuluu rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö, henkilöstöosasto, oikeudellinen osasto, raja- ja meriosasto sekä teknillinen osasto. Oikeudellisessa osastossa on hallinnollinen toimisto. Rajavartiolaitoksen päällikkö määrää rajavartiolaitoksen esikunnan ja rajavartiolaitoksen muun hallintoyksikön tarkemmasta kokoonpanosta.

6 §

Rajavartiolaitoksen esikunnan eräiden virkamiesten toimivaltuudet

Rajavartiolaitoksen esikunnan oikeudellisen osaston osastopäälliköllä ja hallinnollisen toimiston toimistopäälliköllä on oikeus ilman eri määräystä valvoa tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa sekä toimituksissa 4 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa asioissa valtion etua ja oikeutta sekä edustaa niissä rajavartiolaitosta.

22 §

Siviilivirkojen kelpoisuusvaatimukset

Siviiliviran erityisenä kelpoisuusvaatimuksena on:

1) oikeudellisen osaston osastopäällikkönä toimivan lainsäädäntöneuvoksen virkaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto, hyvä perehtyneisyys hallintotehtäviin, johtamiskokemusta ja käytännössä osoitettua johtamistaitoa sekä lainvalmistelukokemusta;

32 §

Rajavaltuutetut

Rajavartioston komentaja toimii rajavaltuutettuna ja rajavartioston apulaiskomentaja rajavaltuutetun sijaisena.

50 §

Lentäjän koulutusta edellyttävä tehtävä

Lentäjän koulutusta edellyttäviä 30 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä ovat lento-toiminnan johtaja, lennonopettaja, tarkastuslentäjä, lentueen päällikkö, lentueupseeri, len-

tokoneryhmän päällikkö, helikopteriryhmän päällikkö, lentoupseeri, ohjaajaupseeri, ilma-aluksen päällikkö ja ilma-aluksen ohjaaja.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

Kansliapäällikkö Kari Häkämies

N:o 463

Valtioneuvoston asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista 4 päivänä joulukuuta annetun asetuksen (1256/1992) 68 ja 68 a §, sellaisena kuin niistä on 68 a § asetuksessa 773/1994, sekä *lisätään* asetukseen uusi 222 a ja 222 b § seuraavasti:

68 §

Tuulilasi ja muut ikkunat

1. Auton tuulilasin tulee olla kerroslasia.
2. Tuulilasin ja muiden ikkunoiden on oltava turvalasia tai muuta sellaista ainetta, että leikkaavien särmiä syntymisen lasin särkyessä jää mahdollisimman vähäiseksi. Tuulilasin ja muiden ikkunoiden tulee vastata turvalaseista ja lasimateriaaleista moottoriajoneuvoissa ja niiden perävaunuissa annetun neuvoston direktiivin 92/22/ETY vaatimuksia, sellaisina kuin ne ovat muutettuina komission direktiivillä 2001/92/EY, tai E-säännön n:o 43 sellaisen version vaatimuksia, joka vastaa mainittujen direktiivien vaatimuksia.

68 a §

Lämmityslaite

1. M- ja N-luokan ajoneuvojoissa tulee matkustajatilaa varten olla lämmityslaite, joka vastaa moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen lämmityslaitteista, neuvoston direk-

tiivin 70/156/ETY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 78/548/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/56/EY vaatimuksia.

2. Auton polttolämmittimen tulee vastata 1 momentissa tarkoitetun direktiivin vaatimuksia.

222 a §

Ikkunat

Ikkunoiden on oltava turvalasia tai muuta sellaista ainetta, että leikkaavien särmiä syntymisen lasin särkyessä jää mahdollisimman vähäiseksi. Ikkunoiden tulee vastata 68 §:n 2 momentissa mainitun direktiivin tai E-säännön vaatimuksia.

222 b §

Lämmityslaite

Jos perävaunussa on lämmityslaite, sen tulee vastata 68 a §:ssä mainitun direktiivin vaatimuksia.

1. Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 2002 jäljempänä säädetyin poikkeuksin.

2. Tuulilaseja ja muita ikkunoita koskevat 68 ja 222 a § tulevat voimaan seuraavasti ja niissä mainitun direktiivin 2001/92/EY vaatimuksia sovelletaan:

a) ajoneuvoon, joka kansallisesti tyyppikatsastetaan uuteen tyyppiin kuuluvana tai EY-tyyppihyväksytään 1 päivänä lokakuuta 2002 tai sen jälkeen; sekä

b) erillisenä yksikkönä olevaan tuulilasiin ja muuhun ikkunaan, joka EY-tyyppihyväksytään tai kansallisesti tyyppikatsastetaan a kohdassa tarkoitettuun ajoneuvoon käytettäväksi ja otetaan käyttöön 1 päivänä heinäkuuta 2003 tai sen jälkeen.

3. Tuulilaseja ja muita ikkunoita koskevien 68 ja 222 a §:n estämättä saa muita kuin edellä 2 momentin a kohdassa tarkoitettuja ajoneuvoja ja niihin varaosiksi tarkoitettuja tuulilaseja ja muita ikkunoita ottaa käyttöön sekä myös myöntää näille tuulilaseille ja ikkunoille direktiivin 92/22/ETY mukaisia tyyppihyväksyntöjä, jos ne täyttävät tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleet vaatimukset.

4. Lämmityslaitteita koskevat 68 a ja 222 b § tulevat voimaan seuraavasti ja niissä mainitun direktiivin 2001/56/EY vaatimuksia sovelletaan:

a) ajoneuvoon, joka tyyppikatsastetaan uuteen tyyppiin kuuluvana tai EY-tyyppihyväksytään 9 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen;

b) muuhun kuin pelkästään hukkalämmöllä toimivalla, vettä siirtovälineenä käytettävällä lämmityslaitteella varustettuun ajoneuvoon, joka otetaan ensi kertaa käyttöön 9 päivänä toukokuuta 2005 tai sen jälkeen; sekä

c) erillisenä yksikkönä olevaan polttolämmittimeen, joka kansallisesti tyyppihyväksytään tai EY-tyyppihyväksytään 9 päivänä toukokuuta 2004 ja sen jälkeen sekä erillisenä yksikkönä olevaan polttolämmittimeen, joka otetaan ensi kertaa käyttöön 9 päivänä toukokuuta 2005 tai sen jälkeen.

5. Lämmityslaitteita koskevien 68 a ja 222 b §:n estämättä saa muita kuin edellä 4 momentissa tarkoitettuja ajoneuvoja ottaa käyttöön, jos ne täyttävät tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleet vaatimukset.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Yli-insinööri Kari Saari

N:o 464

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
maa- ja metsätalousministeriön asetuksista

Annettu Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavat asetukset:

Asetuksen nimi	n:o	antopäivä	voimaantulo
MMM:n asetus kalahygieniasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta ¹⁾	5/EEO/2002	21.5.2002	1.7.2002
MMM:n asetus nautojen pidolle asetettavista eläin suojeluvaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta ²⁾	6/EEO/2002	3.6.2002	15.6.2002

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöä koskevassa määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveystosastosta, osoite Mariankatu 23, 00170 Helsinki, puhelin (09)160 01.

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2002

Osastopäällikkö *Jaana Husu-Kallio*

Vanhempi hallitussihteeri Ritva Ruuskanen

1)

Neuvoston direktiivi 91/493/ETY (31991L0493); EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 15

Neuvoston asetus (EY) N:o 2375/2001; EYVL N:o L 321, 6.12.2001, s. 1

2)

Neuvoston direktiivi 91/629/ETY (31991L0629); EYVL N:o L 340, 19.11.1991, s. 28

Neuvoston direktiivi 97/2/EY (31997L0002); EYVL N:o L 25, 28.1.1997, s. 24

Neuvoston päätös 78/923/ETY (31978D0923); EYVL N:o L 323, 17.11.1978, s. 12

Neuvoston päätös 92/583/ETY (31992D0583); EYVL N:o L 395, 31.12.1992, s. 21

Komission päätös 97/182/EY (31997D0182); EYVL N:o L 76, 24.2.1997, s. 30

Neuvoston direktiivi 98/58/EY (31998L0058); EYVL N:o L 221, 8.8.1998, s. 23

N:o 458—464, 2 arkkia